23/04/2022

«Όσοι πιστεύουν στην Ανάσταση, αποδιώκουν τον φόβο του θανάτου»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου

Με την ευχή όλοι να πληρωθούν από το Φως και τη χαρά της Αναστάσεως του Χριστού και η χαρά αυτή να συνοδεύει πάντα τη ζωή μας, παρά τα όποια προβλήματα, καταλήγει στην Ποιμαντορική του Εγκύκλιο για το Πάσχα του 2022 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιερόθεος. Ο Σεβασμιώτατος μιλά για τον Αναστάντα Χριστό, την εμπειρική και σταυροαναστάσιμη θεολογία της Εκκλησίας μας, αλλά και το πώς η εορτή της Αναστάσεως θα είναι εορτή ελπίδας, αγάπης και ισχυρού νοήματος για τη ζωή, πώς θα είναι το αιώνιο Πάσχα.

Διαβάστε όλη την ποιμαντορική εγκύκλιο:

Ἱερόθεος
ἐλέῳ Θεοῦ Ἐπίσκοπος καὶ Μητροπολίτης
τῆς Θεοσώστου Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου

Πρός
τούς Κληρικούς, μοναχούς καί λαϊκούς

τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Μέ τήν εὐκαιρία τῆς μεγάλης ἑορτῆς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ἔχω τήν μεγάλη χαρά νά ἀπευθυνθῶ σὲ ὅλους ἐσᾶς, τούς εὐλογημένους Χριστιανούς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας καί νά σᾶς ἀπευθύνω τάν θριαμβευτικό χαιρετισμό «Χριστός Ἀνέστη».

Αὐτός ὁ χαιρετισμός δείχνει ὅτι ἐάν ὅλες οἱ θρησκεῖες ἔχουν κάποιο θνητό ἀρχηγό καί ἱδρυτή, ὁ Χριστιανισμός πού δέν εἶναι μιά ἁπλή θρησκεία, ἀλλά Ἐκκλησία, ἔχει κεφαλή τόν Ἀναστάντα Χριστό πού μένει στόν αἰῶνα ζῶν καί ζωογονεῖ τά μέλη τοῦ ἐνδόξου Σώματός Του. Ὁ ἴδιος βεβαιώνει: «Μή φοβοῦ’ ἐγώ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος καί ὁ ζῶν, καὶ ἐγενόμην νεκρός, καί ἰδού ζῶν εἰμι εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καί ἔχω τάς κλεῖς τοῦ θανάτου καί τοῦ ἅδου» (Ἀπ. α’, 17-18). Αὐτός εἶναι ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο ἐμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί ὑμνοῦμε καί δοξάζουμε τόν Ἀναστάντα Χριστό σέ ὅλη τήν περίοδο τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἀλλά καί κάθε Κυριακή πού εἶναι τό ἑβδομαδιαῖο Πάσχα.

Αὐτό αἰσθανόμαστε κυρίως ἐμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί, γιατί εἴμαστε μέλη τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας πού διατηρεῖ τήν ὀρθή πίστη καί τήν ὀρθή ζωή, ἔχει τήν ἀλήθεια, ὅπως τήν ἀποκάλυψε ὁ Ἄσαρκος Λόγος, ὁ Κύριος τῆς Δόξης, στούς Προφῆτες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, καὶ ὁ Σεσαρκωμένος Λόγος στούς Ἀποστόλους καί τούς Ἁγίους τῆς Καινῆς Διαθήκης.

Ἡ Ἐκκλησία, ὅμως, δέν εἶναι ἁπλῶς πάνω ἀπό κάθε θρησκεία, ἀλλά εἶναι τὸ Σῶμα τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ καί μέσα σέ αὐτήν τήν ἀτμόσφαιρα τελοῦνται ὅλα τά ἅγια Μυστήρια, μέ ἀποκορύφωμα τό Μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας, ὅπου κοινωνοῦμε τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἐκκλησιαστική ζωή δέν εἶναι μιά συναισθηματική ζωή, δέν εἶναι κάποια ἤθη καὶ ἔθιμα, ἀλλά εἶναι ἐμπειρική καὶ ἀναστάσιμη ζωή. Μέσα στήν Ἐκκλησία ἀποβάλλουμε τήν ἀπελπισία καί τόν φόβο τοῦ θανάτου, τήν θλίψη καί τήν κατήφεια, τόν ἀτομισμό καί τήν φιλαυτία, καὶ γεμίζουμε ἀπό πίστη, ἀγάπη, ἐλπίδα καὶ ζωή.

Ἔπειτα, ἡ θεολογία τῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι φιλοσοφική, ἀλλά ἐμπειρική, σταυροναστάσιμη. Ἐνῶ ἡ φιλοσοφία ἱκανοποιεῖ τήν φαντασία καί τόν ἀνθρώπινο στοχασμό, ἡ θεολογία εἶναι ἐμπειρία τοῦ ζῶντος Θεοῦ καί γι αὐτό ἀγιάζει ὅλον τόν ἄνθρωπο. Κάθε φιλόσοφος προσπαθεῖ νά ἑρμηνεύση τό γιατί ὑπάρχει ὁ κόσμος, ποῦ ὀφείλεται τό κακό πού ὑπάρχει σέ αὐτόν, γιατί νά κυριαρχῆ ὁ θάνατος μέσα στήν φύση καί τόν ἴδιο τόν ἄνθρωπο, καί ὅπως εἶναι φυσικό δίνονται πολλές ἀπαντήσεις, ὅσοι εἶναι καί οἱ φιλόσοφοι καὶ φιλοσοφοῦντες. Ὅμως, οἱ Ἀπόστολοι καί οἱ Πατέρες

τῆς Ἐκκλησίας, ἐπειδή ζοῦν μέσα στό ἀναστημένο Σῶμα τοῦ Χριστοῦ διακατέχονται ἀπό τήν δύναμη τῆς ζωῆς καί τῆς ἀναστάσεως καί εἶναι γεμάτοι ἀπό ἐλπίδα, ζοῦν τό ὅτι ὁ Χριστός νίκησε τόν θάνατο καί μεταγγίζει αὐτήν τήν ἀναστάσιμη ζωή στούς φίλους Του.

Οἱ ἄνθρωποι πού κλείνονται στόν ἑαυτό τους διακατέχονται ἀπό τήν ἀπελπισία καὶ τόν φόβο τοῦ θανάτου. Ὁ θάνατος δέν εἶναι μόνο ἕνα συνταρακτικό γεγονός πού ἔρχεται στό τέλος τῆς βιολογικῆς ζωῆς τοῦ κάθε ἀνθρώπου, ἀλλά ὑφίσταται μέσα στήν ὕπαρξή μας ἀπό τήν πρώτη στιγμή τῆς συλλήψεώς μας μέ τά γονίδια τῆς γηράνσεως, δηλαδή τά γονίδια τῆς φθορᾶς, τῶν ἀσθενειῶν καί τοῦ θανάτου. Ἀκόμη πολλοί ἄνθρωποι αἰσθάνονται σάν νά βρίσκονται μέσα σὲ ἕναν προσωπικό ἅδη, ὅπου κυριαρχεῖ ἡ θλίψη, ὁ πόνος, τό σκοτάδι τῆς ἐρήμωσης, ἡ μοναξιά, ἡ ἀπόγνωση καί ἀπελπισία.

Ὅμως, ὅσοι πιστεύουν στήν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, καί ζοῦν ἐν Χριστῷ τήν ἀναστάσιμη ζωή μέσα στήν Ἐκκλησία πού εἶναι τό Σῶμα τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ, ἀποδιώκουν τόν φόβο τοῦ θανάτου, ἀπομακρύνουν τήν θλίψη καί τήν ἀπελπισία καί εἶναι φωτεινοί ἄνθρωποι, δυνατοί ἀκόμη καί στίς δύσκολες περιστάσεις τῆς ζωῆς τους. Αὐτό γίνεται γιατί ἐπικαλοῦνται τόν Ἀναστάντα Χριστό καί Ἐκεῖνος ἔρχεται μέσα στόν προσωπικό τους ἅδη καί τούς γεμίζει μέ φῶς καὶ εἰρήνη.

Σήμερα, αὐτή τήν ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ὅλα εἶναι πλημμυρισμένα στὸ οὐράνιο Φῶς, ὅλα εἶναι χαρούμενα. Πρέπει, ὅμως, νά εὐχόμαστε αὐτή ἡ πνευματική χαρά νά μήν εἶναι πρόσκαιρη, νά μή συνδέεται μέ μερικές ἡμέρες τόν χρόνο, ἀλλά νά συνοδεύη πάντα τήν ζωή μας, δηλαδή τό Φῶς τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ νά μεταμορφώση ὅλη τήν ζωή μας σὲ μιά ἀναστάσιμη ἑορτή. Πρέπει νά ἀντιμετωπίζουμε τίς ἀρρώστιες, τίς πτώσεις, τήν στέρηση τῶν ἀγαπητῶν μας ἀνθρώπων, τά οἰκογενειακά καί οἰκονομικά ζητήματα μὲ τήν ἐλπίδα καί τήν πίστη στήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ.

Εὔχομαι σὲ ὅλους τούς ἀγαπητούς Ὀρθοδόξους Χριστιανούς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας νά ἔχουν σωματική ὑγεία, ὀρθόδοξη πίστη, ἀλλά κυρίως νά εἶναι γεμάτοι ἀπό τό Φῶς καί τήν χαρά τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Τότε δέν θά διακατέχονται ἀπό τήν ἀπελπισία καί τόν πόνο, ἀπό τά προβλήματα καί τίς δοκιμασίες τῆς ζωῆς. Τότε, ἡ ἑορτή τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ δέν θά εἶναι μιά κοινωνική, ἐποχιακή καί συναισθηματική ἑορτή, ἀλλά θά εἶναι ἡ δύναμη τῆς ζωῆς τῆς ἀκαταλύτου, ἑορτή ἐλπίδας, ἀγάπης καί ἰσχυροῦ νοήματος γιά τήν ζωή, θά εἶναι τό αἰώνιο Πάσχα.

Χριστός Ἀνέστη, ἀδελφοί.

Μὲ ἀναστάσιμες εὐχὲς
Ὁ Μητροπολίτης
+ Ὁ Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου Ἱερόθεος